

Službeni list

Europske unije

C 168

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Godište 60.
29. svibnja 2017.

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2017/C 168/01	Posljednje objave Suda Europske unije u <i>Službenom listu Europske unije</i>	1
---------------	---	---

Sud

2017/C 168/02	Odluka Suda od 7. ožujka 2017. o službenim blagdanima i sudskim praznicima	2
---------------	--	---

Opći sud

2017/C 168/03	Odluka Općeg suda od 5. travnja 2017. o sudskim praznicima	4
---------------	--	---

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2017/C 168/04	Predmet C-598/14 P: Presuda Suda (drugo vijeće) od 5. travnja 2017. – Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo protiv Gilberta Szajnera, Forge de Laguiole (Žalba — Žig Europske unije — Postupak za proglašavanje žiga ništavim — Uredba (EZ) br. 207/2009 — Članak 8. stavak 4. — Članak 65. stavci 1. i 2. — Verbalni žig LAGUIOLE — Zahtjev za proglašenje ništavosti na temelju ranijeg prava stečenog na temelju nacionalnog prava — EUIPO ova primjena nacionalnog prava — Ovlasti suda Unije)	5
---------------	--	---

2017/C 168/05	Spojeni predmeti C-217/15 i C-350/15: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 5. travnja 2017. (zahtjevi za prethodnu odluku koje je uputio Tribunale di Santa Maria Capua Vetere – Italija) – kazneni postupci protiv Massima Orsija (C-217/15) i Luciana Baldettija (C-350/15) („Zahtjev za prethodnu odluku — Oporezivanje — Porez na dodanu vrijednost — Direktiva 2006/112/EZ — Članci 2. i 273. — Nacionalno zakonodavstvo koje predviđa upravnu kaznu i kaznenopravnu sankciju za isto djelo koje se odnosi na neplaćanje poreza na dodanu vrijednost — Povelja Europske unije o temeljnim pravima — Članak 50. — Načelo ne bis in idem — Istovjetnost optužene ili kažnjene osobe — Nepostojanje”) .	5
2017/C 168/06	Predmet C-298/15: Presuda Suda (peto vijeće) od 5. travnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Lietuvos Aukščiausiasis Teismas – Lituanie) – UAB „Borta” protiv Klaipėdos valstybinio jūrų uosto direkcija VĮ (Zahtjev za prethodnu odluku — Javna nabava — Direktiva 2004/17/EZ — Ugovor o javnoj nabavi koji ne doseže prag predviđen tom direktivom — Članci 49. i 56. UFEU a — Ograničenje podugovaranja — Podnošenje zajedničke ponude — Stručne sposobnosti podizvođača — Izmjene dokumentacije za nadmetanje)	6
2017/C 168/07	Predmet C-336/15: Presuda Suda (deseto vijeće) od 6. travnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Arbetsdomstolen – Švedska) – Unionen protiv Almega Tjänsteförbunden, ISS Facility Services AB (Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna politika — Direktiva 2001/23/EZ — Članak 3. — Zaštita prava zaposlenika kod prijenosa poduzeća — Kolektivni ugovori koji se primjenjuju na prenositelja i preuzimatelja — Trajanje dodatnog otkaznog roka dodijeljenog otpuštenim radnicima — Uzimanje u obzir trajanja zaposlenja kod prenositelja)	7
2017/C 168/08	Predmet C-337/15 P: Presuda Suda (veliko vijeće) od 4. travnja 2017. – Europski ombudsman protiv Claire Staelen („Žalba — Izvanugovorna odgovornost Europske unije — Postupanje Europskog ombudsmana u vezi s pritužbom koja se odnosi na vođenje popisa prikladnih kandidata sastavljenog na temelju otvorenog natječaja — Povrede obveze dužne pažnje — Pojam „dovoljno ozbiljna povreda” pravnog pravila prava Unije — Neimovinska šteta — Gubitak povjerenja u službu Europskog ombudsmana”)	8
2017/C 168/09	Spojeni predmeti C-376/15 P i C-377/15 P: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 5. travnja 2017. – Changshu City Standard Parts Factory, Ningbo Jinding Fastener Co. Ltd protiv Vijeća Europske unije, Europske komisije, European Industrial Fasteners Institute AISBL (EIFI) („Žalba — Damping — Provedbena uredba (EU) br. 924/2012 — Uvoz određenih željeznih ili čeličnih elemenata za pričvršćivanje podrijetlom iz Narodne Republike Kine — Uredba (EZ) br. 1225/2009 — Članak 2. stavci 10. i 11. — Isključenje određenih izvoznih transakcija u svrhu izračuna dampinške marže — Primjerena usporedba između izvozne cijene i uobičajene vrijednosti u slučaju uvoza iz zemlje koja nema tržišno gospodarstvo”)	8
2017/C 168/10	Predmet C-391/15: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 5. travnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Superior de Justicia de Andalucía – Španjolska) – Marina del Mediterráneo SL i dr. protiv Agencia Pública de Puertos de Andalucía (Zahtjev za prethodnu odluku — Javna nabava — Postupci pravne zaštite — Direktiva 89/665/EEZ — Članak 1. stavak 1. — Članak 2. stavak 1. — Odluka javnog naručitelja o dopuštanju gospodarskom subjektu da sudjeluje u postupku javne nabave — Odluka koja se, u skladu s primjenjivim nacionalnim propisom, ne može pobijati)	9
2017/C 168/11	Spojeni predmeti C-435/15 i C-666/15: Presuda Suda (deveto vijeće) od 22. ožujka 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Finanzgericht Hamburg – Njemačka, Rechtbank Noord-Holland – Nizozemska) – GROFA GmbH protiv Hauptzollamt Hannover (C-435/15), X, GoPro Coöperatief UA protiv Inspecteur van de Belastingdienst/Douane kantoor Rotterdam Rijnmond (C-666/15) („Zahtjev za prethodnu odluku — Zajednička carinska tarifa — Tarifni brojevi — Razvrstavanje robe — Videokamere — Kombinirana nomenklatura — Podbrojevi 8525 80 30, 8525 80 91 i 8525 80 99 kombinirane nomenklature — Napomene s objašnjenjima — Tumačenje — Provedbene uredbe (EU) br. 1249/2011 i (EU) br. 876/2014 — Tumačenje — Valjanost”)	10

2017/C 168/12	Predmet C-488/15: Presuda Suda (treće vijeće) od 5. travnja 2017. – Europska komisija protiv Republike Bugarske (Povreda obveze države članice — Okoliš — Direktiva 2008/50/EZ — Kvaliteta zraka — Članak 13. stavak 1. — Prilog XI. — Dnevne i godišnje granične vrijednosti koje se primjenjuju na koncentracije PM ₁₀ — Sustavno i ustrajno prekoračenje graničnih vrijednosti — Članak 22. — Odgoda krajnjih rokova za postizanje usklađenosti određenih graničnih vrijednosti — Uvjeti primjene — Članak 23. stavak 1. — Planovi za kvalitetu zraka — „Što je moguće kraće” razdoblje prekoračenja — Odgovarajuće mjere — Elementi ocjene)	11
2017/C 168/13	Spojeni predmeti C-497/15 i C-498/15: Presuda Suda (deseto vijeće) od 22. ožujka 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Mađarska) – Euro-Team Kft. (C-497/15), Spirál-Gép Kft. (C-498/15) protiv Budapest Rendőrfőkapitánya („Zahtjev za prethodnu odluku — Usklađivanje zakonodavstava — Cestovni promet — Porezne odredbe — Direktiva 1999/62/EZ — Naknade koje se naplaćuju za korištenje određenih infrastruktura za teška teretna vozila — Cestarina — Obveza država članica da odrede učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće sankcije — Paušalna kazna — Proporcionalnost”)	12
2017/C 168/14	Predmet C-544/15: Presuda Suda (veliko vijeće) od 4. travnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Verwaltungsgericht Berlin – Njemačka) – Sahar Fahimian protiv Bundesrepublik Deutschland („Zahtjev za prethodnu odluku — Područje slobode, sigurnosti i pravde — Direktiva 2004/114/EZ — Članak 6. stavak 1. točka (d) — Uvjeti prihvata državljana trećih zemalja — Odbijanje prihvata — Pojam „prijetnja javnoj sigurnosti” — Margina prosudbe”)	12
2017/C 168/15	Predmet C-638/15: Presuda Suda (šesto vijeće) od 6. travnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Nejvyšší správní soud – Češka Republika) – Eko-Tabak s.r.o. protiv Generální ředitelství cel (Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 2011/64/EU — Članak 2. stavak 1. točka (c) — Članak 5. stavak 1. točka (a) — Pojmovi „duhan za pušenje”, „duhan koji je rezan ili na drugi način usitnjen” i „industrijska prerada”)	13
2017/C 168/16	Predmet C-665/15: Presuda Suda (deveto vijeće) od 22. ožujka 2017. – Europska komisija protiv Portugalske Republike (Povreda obveze države članice — Promet — Vozačka dozvola — Mreža vozačkih dozvola Europske unije — Korištenje i povezivanje s mrežom Unije)	14
2017/C 168/17	Predmet C-668/15: Presuda Suda (prvo vijeće) od 6. travnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Vestre Landsret – Danska) – Jyske Finans A/S protiv Ligebehandlingsnævnet, koji djeluje u ime Ismara Huskica (Zahtjev za prethodnu odluku — Jednako postupanje prema osobama bez obzira na njihovo rasno ili etničko podrijetlo — Direktiva 2000/43/EZ — Članak 2. stavak 2. točke (a) i (b) — Kreditna institucija koja zahtijeva dodatan dokaz o identitetu, u obliku preslike putovnice ili boravišne dozvole, od osoba koje traže zajam za kupnju automobila, a koje su se identificirale svojom vozačkom dozvolom u kojoj je navedena zemlja rođenja koja nije država članica Europske unije odnosno Europskog udruženja slobodne trgovine)	14
2017/C 168/18	Predmet C-58/16: Presuda Suda (osmo vijeće) od 6. travnja 2017. – Europska komisija protiv Savezne Republike Njemačke (Povreda obveze države članice — Jačanje sigurnosne zaštite luka — Direktiva 2005/65/EZ — Članak 2. stavak 3. i članci 6., 7. i 9. — Povreda — Nepostojanje procjene sigurnosne zaštite luke — Granice luke, plan sigurnosne zaštite luke i časnik za sigurnosnu zaštitu luke — Nepostojanje definicije)	15
2017/C 168/19	Spojeni predmeti C-124/16, C-188/16 i C-213/16: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 22. ožujka 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Amtsgericht München, Landgericht München I – Njemačka) – u kaznenim postupcima protiv Ianos Tranca (C-124/16), Tanja Reiter (C-213/16), Ionel Opria (C-188/16) („Zahtjev za prethodnu odluku — Pravosudna suradnja u kaznenim stvarima — Direktiva 2012/13/EU — Pravo na informiranje u kaznenom postupku — Pravo na informiranje o optužbama — Dostava kaznenog naloga — Modaliteti — Obvezno određivanje punomoćnika — Okrivljenik koji nema ni prebivalište ni boravište — Rok za prigovor koji teče od dostave punomoćniku”)	15

2017/C 168/20	Predmet C-153/16: Presuda Suda (sedmo vijeće) od 6. travnja 2017. – Europska komisija protiv Republike Slovenije (Povreda obveze države članice — Neprikladno skladištenje velike količine rabljenih guma — Odlagalište koje ne zadovoljava uvjete iz direktiva 2008/98/EZ i 1999/31/EZ — Stalna i trajna opasnost za okoliš i zdravlje ljudi)	16
2017/C 168/21	Predmet C-83/16: Rješenje Suda (sedmo vijeće) od 2. ožujka 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Administrativen sad Sofia-grad – Bugarska) – „Heta Asset Resolution Bulgaria” OOD protiv Nachalnik na Mitnitsa Stolicna (Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 53. stavak 2. i članak 99. Poslovnika Suda — Carinski zakonik — Naknadna izvozna deklaracija — Pojam „dovoljnog dokaza” — Ocjena postojanja dovoljno dokazâ)	17
2017/C 168/22	Predmet C-232/16 P: Rješenje Suda (šesto vijeće) od 9. ožujka 2017. – Simet SpA protiv Europske komisije (Žalba — Članak 181. Poslovnika Suda — Državne potpore — Prijevozni sektor — Usluge međuregionalnog autobusnog prijevoza — Uredba (EEZ) br. 1191/69 — Pravo na naknadu troškova koji proizlaze iz izvršavanja obveza pružanja javnih usluga — Nacionalna sudska odluka — Potpora koja je nespojiva s unutarnjim tržištem)	17
2017/C 168/23	Predmet C-497/16: Rješenje Suda (osmo vijeće) od 2. ožujka 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Nejvyšší soud České republiky – Češka Republika) – kazneni postupak protiv Juraja Sokáča „Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 99. Poslovnika Suda — Prekursori za droge — Uredba (EZ) br. 273/2004 — Članak 2. točka (a) — Pojam „predviđena tvar” — Izuzimanje lijekova — Direktiva 2001/83/EZ — Članak 1. točka 2. — Pojam „lijek” — Lijek koji sadržava efedrin ili pseudoefedrin — Uredba (EZ) br. 111/2005 — Članak 2. točka (a) — Pojam „predviđena tvar” — Prilog — Uvrštavanje lijekova koji sadrže efedrin ili pseudoefedrin — Izostanak učinka na područje primjene Uredbe (EZ) br. 273/2004”	18
2017/C 168/24	Predmet C-515/16: Rješenje Suda (peto vijeće) od 15. ožujka 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Cour d’appel de Versailles – Francuska) – Enedis, SA protiv Axa Corporate Solutions SA, Ombrière Le Bosc SAS (Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 99. Poslovnika Suda — Članci 107. i 108. UFEU-a — Državne potpore — Pojam „državna intervencija ili financiranje iz državnih sredstava” — Solarna električna energija — Obveza otkupa po cijeni višoj od tržišne — Potpuna naknada — Nepostojanje prethodne obavijesti)	19
2017/C 168/25	Predmet C-14/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. siječnja 2017. uputio Consiglio di Stato (Italija) – VAR Srl protiv Iveco Orecchia SpA	19
2017/C 168/26	Predmet C-83/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. veljače 2017. uputio Oberster Gerichtshof (Austrija) – KP, zastupana po majci, protiv LO	20
2017/C 168/27	Predmet C-99/17 P: Žalba koju je 24. veljače 2017. podnio Infineon Technologies AG protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 15. prosinca 2016. u predmetu T-758/14 Infineon Technologies AG protiv Europske komisije	20
2017/C 168/28	Predmet C-100/17 P: Žalba koju je 24. veljače 2017. podnio Gul Ahmed Textile Mills Ltd protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 15. prosinca 2016. u predmetu T-199/04 RENV: Gul Ahmed Textile Mills Ltd protiv Vijeća Europske unije	21
2017/C 168/29	Predmet C-104/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 27. veljače 2017. uputila Curtea de Apel Pitești (Rumunjska) – SC Cali Esprou SRL protiv Administrația Fondului pentru Mediu	22

2017/C 168/30	Predmet C-113/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. ožujka 2017. uputio Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slovačka) – QJ protiv Ministerstvo vnútra SR, Migračný úrad	23
2017/C 168/31	Predmet C-120/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. ožujka 2017. uputio Satversmes tiesa (Latvija) – Administratīvā rajona tiesa protiv Ministru kabinets	23
2017/C 168/32	Predmet C-131/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. ožujka 2017. uputio Tribunal da Relação do Porto (Portugal) – Hélder José Cunha Martins protiv Fundo de Garantia Automóvel	24
2017/C 168/33	Predmet C-136/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. ožujka 2017. uputio Conseil d'État (Francuska) – G. C., A. F., B. H., E. D. protiv Commission nationale de l'informatique et des libertés (CNIL)	24
2017/C 168/34	Predmet C-156/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 27. ožujka 2017. uputio Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemska) – Köln-Aktienfonds Deka protiv Staatssecretaris van Financiën	26
2017/C 168/35	Predmet C-157/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 27. ožujka 2017. uputio Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemska) – X protiv Staatssecretaris van Financiën	27
2017/C 168/36	Predmet C-172/17 P: Žalba koju je 5. travnja 2017. podnio ANKO A. E. Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias protiv presude Općeg suda (četvrto vijeće) od 25. siječnja 2017. u predmetu T-768/14, ANKO protiv Europske komisije	27
2017/C 168/37	Predmet C-173/17 P: Žalba koju je 5. travnja 2017. podnio ANKO A. E. Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias protiv presude Općeg suda (četvrto vijeće) od 25. siječnja 2017. u predmetu T-771/14, ANKO protiv Europske komisije	28
2017/C 168/38	Predmet C-184/17 P: Žalba koju je 11. travnja 2017. podnio International Management Group (IMG) protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 2. veljače 2017. u predmetu T-381/15, IMG protiv Komisije	29
Opći sud		
2017/C 168/39	Predmet T-201/17: Tužba podnesena 31. ožujka 2017. – Printeos protiv Komisije	30
2017/C 168/40	Predmet T-207/17: Tužba podnesena 5. travnja 2017. – Senetic protiv EUIPO-a – HP Hewlett Packard Group (hp)	31
2017/C 168/41	Predmet T-208/17: Tužba podnesena 5. travnja 2017. – Senetic protiv EUIPO-a – HP Hewlett Packard Group (HP)	31
2017/C 168/42	Predmet T-209/17: Tužba podnesena 4. travnja 2017. – ZGS protiv EUIPO-a (Schülerhilfe1)	32
2017/C 168/43	Predmet T-213/17: Tužba podnesena 5. travnja 2017. – Romantik Hotels & Restaurants protiv EUIPO-a – Hotel Preidlhof (ROMANTIK)	33
2017/C 168/44	Predmet T-215/17: Tužba podnesena 7. travnja 2017. – Pear Technologies protiv EUIPO-a – Apple (PEAR)	33

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije*

(2017/C 168/01)

Posljednja objava

SL C 161, 22.5.2017.

Prethodne objave

SL C 151, 15.5.2017.

SL C 144, 8.5.2017.

SL C 129, 24.4.2017.

SL C 121, 18.4.2017.

SL C 112, 10.4.2017.

SL C 104, 3.4.2017.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

SUD

ODLUKA SUDA

od 7. ožujka 2017.

o službenim blagdanima i sudskim praznicima

(2017/C 168/02)

SUD,

uzimajući u obzir članak 24. stavke 2., 4. i 6. Poslovnika,

budući da je na temelju te odredbe potrebno utvrditi popis službenih blagdana i odrediti datume sudskih praznika,

DONOSI SLJEDEĆU ODLUKU:

Članak 1.

Popis službenih blagdana u smislu članka 24. stavaka 4. i 6. Poslovnika utvrđuje se kako slijedi:

- Nova godina,
- Uskrsni ponedjeljak,
- 1. svibnja,
- Uzašašće,
- Duhovski ponedjeljak,
- 23. lipnja,
- 15. kolovoza,
- 1. studenoga,
- 25. prosinca,
- 26. prosinca.

Članak 2.

Za razdoblje od 1. studenoga 2017. do 31. listopada 2018. datumi sudskih praznika u smislu članka 24. stavaka 2. i 6. Poslovnika određuju se kako slijedi:

- Božić 2017.: od ponedjeljka, 18. prosinca 2017. do, uključujući, nedjelje, 7. siječnja 2018.,
- Uskrs 2018.: od ponedjeljka, 26. ožujka 2018. do, uključujući, nedjelje, 8. travnja 2018.,

— Ljeto 2018.: od ponedjeljka, 16. srpnja 2018. do, uključujući, petka, 31. kolovoza 2018.

Članak 3.

Ova odluka stupa na snagu na dan objave u *Službenom listu Europske unije*.

Sastavljeno u Luxembourg 7. ožujka 2017.

Tajnik

A. CALOT ESCOBAR

Predsjednik

K. LENAERTS

OPĆI SUD

ODLUKA OPĆEG SUDA

od 5. travnja 2017.

o sudskim praznicima

(2017/C 168/03)

OPĆI SUD,

uzimajući u obzir članak 41. stavak 2. Poslovnika,

DONOSI SLJEDEĆU ODLUKU:

Članak 1.

Za sudsku godinu koja počinje 1. rujna 2017. datumi sudskih praznika u smislu članka 41. stavaka 2. i 6. Poslovnika određuju se kako slijedi:

- Božić 2017.: od ponedjeljka, 18. prosinca 2017. do, uključujući, nedjelje, 7. siječnja 2018.;
- Uskrs 2018.: od ponedjeljka, 26. ožujka 2018. do, uključujući, nedjelje, 8. travnja 2018.,
- Ljeto 2018.: od ponedjeljka, 16. srpnja 2018. do, uključujući, petka, 31. kolovoza 2018.

Članak 2.

Ova odluka stupa na snagu na dan objave u *Službenom listu Europske unije*.

Sastavljeno u Luxembourg 5. travnja 2017.

Tajnik

E. COULON

Predsjednik

M. JAEGER

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Presuda Suda (drugo vijeće) od 5. travnja 2017. – Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo protiv Gilberta Szajnera, Forge de Laguiole

(Predmet C-598/14 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Žig Europske unije — Postupak za proglašavanje žiga ništavim — Uredba (EZ) br. 207/2009 — Članak 8. stavak 4. — Članak 65. stavci 1. i 2. — Verbalni žig LAGUIOLE — Zahtjev za proglašenje ništavosti na temelju ranijeg prava stečenog na temelju nacionalnog prava — EUIPO ova primjena nacionalnog prava — Ovlasti suda Unije)

(2017/C 168/04)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) (zastupnik: A. Folliard-Monguiral, agent)

Druga stranka u postupku: Gilbert Szajner (zastupnik: A. Sam-Simenot, *avocate*), Forge de Laguiole (zastupnik: F. Fajgenbaum, *avocate*)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Uredu Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) nalaže se snošenje troškova.
3. Forge de Laguiole SARL snosi vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 96, 23. 3. 2015.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 5. travnja 2017. (zahtjevi za prethodnu odluku koje je uputio Tribunale di Santa Maria Capua Vetere – Italija) – kazneni postupci protiv Massima Orsija (C-217/15) i Luciana Baldettija (C-350/15)

(Spojeni predmeti C-217/15 i C-350/15) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku — Oporezivanje — Porez na dodanu vrijednost — Direktiva 2006/112/EZ — Članci 2. i 273. — Nacionalno zakonodavstvo koje predviđa upravnu kaznu i kaznenopravnu sankciju za isto djelo koje se odnosi na neplaćanje poreza na dodanu vrijednost — Povelja Europske unije o temeljnim pravima — Članak 50. — Načelo ne bis in idem — Istovjetnost optužene ili kažnjene osobe — Nepostojanje”)

(2017/C 168/05)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale di Santa Maria Capua Vetere

Stranke glavnog kaznenog postupka

Massimo Orsi (C-217/15), Luciano Baldetti (C-350/15)

Izreka

Članak 50. Povelje Europske unije o temeljnim pravima valja tumačiti na način da mu se ne protivi nacionalni propis poput onoga o kojem je riječ u glavnom postupku, koji dopušta pokretanje kaznenog postupka zbog neplaćanja poreza na dodanu vrijednost nakon izricanja konačne porezne kazne za isto djelo ako je ta kazna izrečena društvu koje je pravna osoba, a navedeni kazneni postupak je pokrenut protiv fizičke osobe.

(¹) SL C 245, 27. 7. 2015.
SL C 311, 21. 9. 2015.

Presuda Suda (peto vijeće) od 5. travnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Lietuvos Aukščiausiasis Teismas – Lituanie) – UAB „Borta” protiv Klaipėdos valstybinio jūrų uosto direkcija VĮ

(Predmet C-298/15) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Javna nabava — Direktiva 2004/17/EZ — Ugovor o javnoj nabavi koji ne doseže prag predviđen tom direktivom — Članci 49. i 56. UFEU-a — Ograničenje podugovaranja — Podnošenje zajedničke ponude — Stručne sposobnosti podizvođača — Izmjene dokumentacije za nadmetanje)

(2017/C 168/06)

Jezik postupka: litavski

Sud koji je uputio zahtjev

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: UAB „Borta”

Tuženik: Klaipėdos valstybinio jūrų uosto direkcija VĮ

Izreka

1. Što se tiče ugovora o javnoj nabavi koji nije obuhvaćen područjem primjene Direktive 2004/17/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka nabave subjekata koji djeluju u sektoru vodnog gospodarstva, energetskom i prometnom sektoru te sektoru poštanskih usluga, kako je izmijenjena Uredbom Komisije (EU) br. 1336/2013 od 13. prosinca 2013., ali uključuje jasan prekogranični interes, članke 49. i 56. UFEU-a treba tumačiti na način da im se protivi odredba nacionalnog propisa, poput članka 24. stavka 5. Lietuvos Respublikos viešųjų pirkimų įstatymas (Litavski zakon o javnoj nabavi), prema kojem je u slučaju podugovaranja radi izvršenja ugovora o nabavi radova uspješni ponuditelj dužan sam izvršiti glavne radove koje kao takve odredi naručitelj.
2. Što se tiče takvog ugovora o javnoj nabavi, načela jednakog postupanja i nediskriminacije i obveza transparentnosti, koji osobito proizlaze iz članka 49. i 56. UFEU-a moraju se tumačiti na način da im se ne protivi to da naručitelj nakon objave poziva na nadmetanje izmijeni odredbu dokumentacije za nadmetanje u pogledu uvjeta i detaljnih pravila kumuliranja stručnih sposobnosti, poput odredbe 4.3. o kojoj je riječ u glavnom postupku, pod uvjetom, kao prvo, da učinjene izmjene nisu toliko bitne da bi privukle moguće ponuditelje koji bez tih izmjena ne mogu podnijeti ponudu, kao drugo, da je o tim izmjenama objavljena odgovarajuća obavijest i, kao treće, da su učinjene prije nego što ponuditelji podnesu svoje ponude, da je rok za podnošenje tih ponuda produljen ako je riječ o važnim izmjenama, da je trajanje tog produljenja razmjerno važnosti tih izmjena i da je to trajanje dovoljno kako bi zainteresirani gospodarski subjekti posljedično mogli prilagoditi svoju ponudu, što treba provjeriti sud koji je uputio zahtjev.

3. Članak 54. stavak 6. Direktive 2004/17, kako je izmijenjena Uredbom br. 1336/2013, treba tumačiti na način da mu se protivi odredba dokumentacije za nadmetanje, poput odredbe 4.3. o kojoj je riječ u glavnom postupku, prema kojoj se u slučaju podnošenja zajedničke ponude nekoliko ponuditelja zahtijeva da doprinos svakog od njih u ispunjavanju mjerodavnih kriterija u pogledu stručne sposobnosti mora razmjerno odgovarati dijelu radova koje će stvarno izvršiti u slučaju odabira njihove ponude.

⁽¹⁾ SL C 311, 21. 9. 2015.

Presuda Suda (deseto vijeće) od 6. travnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Arbetsdomstolen – Švedska) – Unionen protiv Almega Tjänsteförbunden, ISS Facility Services AB

(Predmet C-336/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna politika — Direktiva 2001/23/EZ — Članak 3. — Zaštita prava zaposlenika kod prijenosa poduzeća — Kolektivni ugovori koji se primjenjuju na prenositelja i preuzimatelja — Trajanje dodatnog otkaznog roka dodijeljenog otpuštenim radnicima — Uzimanje u obzir trajanja zaposlenja kod prenositelja)

(2017/C 168/07)

Jezik postupka: švedski

Sud koji je uputio zahtjev

Arbetsdomstolen

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Unionen

Tuženici: Almega Tjänsteförbunden, ISS Facility Services AB

Izreka

Članak 3. Direktive Vijeća 2001/23/EZ od 12. ožujka 2001. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na zaštitu prava zaposlenika kod prijenosa poduzeća, pogona ili dijelova poduzeća ili pogona treba se tumačiti na način da, u okolnostima poput ovih u glavnom postupku, prilikom otpuštanja zaposlenika nakon proteka jedne godine od prijenosa poduzeća preuzimatelj u izračun trajanja zaposlenikova zaposlenja relevantnog za određivanje njegova otkaznog roka treba uključiti trajanje zaposlenja navedenog zaposlenika kod prenositelja.

⁽¹⁾ SL C 311, 21. 9. 2015.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 4. travnja 2017. – Europski ombudsman protiv Claire Staelen**(Predmet C-337/15 P) ⁽¹⁾**

(„Žalba — Izvanugovorna odgovornost Europske unije — Postupanje Europskog ombudsmana u vezi s pritužbom koja se odnosi na vođenje popisa prikladnih kandidata sastavljenog na temelju otvorenog natječaja — Povrede obveze dužne pažnje — Pojam „dovoljno ozbiljna povreda” pravnog pravila prava Unije — Neimovinska šteta — Gubitak povjerenja u službu Europskog ombudsmana”)

(2017/C 168/08)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Europski ombudsman (zastupnici: G. Grill, a zatim L. Papadias, P. Dyrberg, agenti)

Druga stranka u postupku: Claire Staelen (zastupnik: V. Olona, *avocate*)**Izreka**

1. Nedopušten je zahtjev koji je Claire Staelen istaknula u svojem odgovoru na žalbu da se Europskom ombudsmanu naloži da joj plati naknadu štete u iznosu od 50 000 eura.
2. Ukidaju su točke 1., 3. i 4. izreke presude Općeg suda Europske unije od 29. travnja 2015., *Staelen/Ombudsman* (T-217/11, EU: T:2015:238).
3. Nalaže se Europskom ombudsmanu da Claire Staelen isplati naknadu štete u iznosu od 7 000 eura.
4. Claire Staelen nalaže se snošenje vlastitih troškova i troškova Europskog ombudsmana u vezi s protužalbom koja je odbijena rješenjem od 29. lipnja 2016., *Ombudsman/Staelen* (C-337/15 P, neobjavljeno, EU:C:2016:670).
5. Europskom ombudsmanu nalaže se snošenje vlastitih troškova i troškova Claire Staelen u prvostupanjskom i žalbenom postupku.

⁽¹⁾ SL C 294, 7. 9. 2015.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 5. travnja 2017. – Changshu City Standard Parts Factory, Ningbo Jinding Fastener Co. Ltd protiv Vijeća Europske unije, Europske komisije, European Industrial Fasteners Institute AISBL (EIFI)**(Spojeni predmeti C-376/15 P i C-377/15 P) ⁽¹⁾**

(„Žalba — Damping — Provedbena uredba (EU) br. 924/2012 — Uvoz određenih željeznih ili čeličnih elemenata za pričvršćivanje podrijetlom iz Narodne Republike Kine — Uredba (EZ) br. 1225/2009 — Članak 2. stavci 10. i 11. — Isključenje određenih izvoznih transakcija u svrhu izračuna dampinške marže — Primjerena usporedba između izvozne cijene i uobičajene vrijednosti u slučaju uvoza iz zemlje koja nema tržišno gospodarstvo”)

(2017/C 168/09)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelji: Changshu City Standard Parts Factory, Ningbo Jinding Fastener Co. Ltd (zastupnici: R. Antonini i E. Monard, odvjetnici)

Druge stranke u postupku: Vijeće Europske unije (zastupnici: B. Driessen i S. Boelaert, agenti, uz asistenciju N. Tuominena, odvjetnik), Europska komisija (zastupnici: T. Maxian Rusche i M. França, agenti), European Industrial Fasteners Institute AISBL (EIFI)

Izreka

1. Ukida se presuda Općeg suda Europske unije od 29. travnja 2015., *Changshu City Standard Parts Factory i Ningbo Jinding Fastener/Vijeće* (T-558/12 i T-559/12, EU:T:2015:237).
2. Poništava se Provedbena uredba Vijeća (EU) br. 924/2012 od 4. listopada 2012. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 91/2009 o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz određenih željeznih ili čeličnih elemenata za pričvršćivanje podrijetlom iz Narodne Republike Kine, u dijelu u kojem se odnosi na društva *Changshu City Standard Parts Factory i Ningbo Jinding Fastener Co. Ltd.*
3. Odbacuje se žalba u predmetu C-377/15 P.
4. Nalaže se Vijeću Europske unije snošenje, osim vlastitih, i troškova društava *Changshu City Standard Parts Factory i Ningbo Jinding Fastener Co. Ltd* u vezi s prvostupanjskim postupkom u predmetima T-558/12 i T-559/12 i u vezi sa žalbenim postupkom u predmetu C-376/15 P.
5. Nalaže se društvima *Changshu City Standard Parts Factory i Ningbo Jinding Fastener Co. Ltd* snošenje, osim vlastitih, i troškova Vijeća Europske unije u vezi sa žalbenim postupkom u predmetu C-377/15 P.
6. Europska komisija snosit će vlastite troškove u vezi s prvostupanjskim postupkom u predmetima T-558/12 i T-559/12 i u vezi sa žalbenim postupkom u predmetima C-376/15 P i C-377/15 P.

(¹) SL C 381, 16. 11. 2015.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 5. travnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Superior de Justicia de Andalucía – Španjolska) – Marina del Mediterráneo SL i dr. protiv Agencia Pública de Puertos de Andalucía

(Predmet C-391/15) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Javna nabava — Postupci pravne zaštite — Direktiva 89/665/EEZ — Članak 1. stavak 1. — Članak 2. stavak 1. — Odluka javnog naručitelja o dopuštanju gospodarskom subjektu da sudjeluje u postupku javne nabave — Odluka koja se, u skladu s primjenjivim nacionalnim propisom, ne može pobijati)

(2017/C 168/10)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Superior de Justicia de Andalucía

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Marina del Mediterráneo SL, Marina del Mediterráneo Duquesa SL, Marina del Mediterráneo Estepona SL, Marina del Mediterráneo Este SL, Marinas del Mediterráneo Torre SL, Marina del Mediterráneo Marbella SL, Gómez Palma SC, Enrique Alemán SA, Cyes Infraestructuras SA, Cysur Obras y Medioambiente SA

Tuženik: Agencia Pública de Puertos de Andalucía

uz sudjelovanje: Consejería de Obras Públicas y Vivienda de la Junta de Andalucía, Nassir Bin Abdullah and Sons SL, Puerto Deportivo de Marbella SA, Ayuntamiento de Marbella

Izreka

1. Članak 1. stavak 1. i članak 2. stavak 1. točke (a) i (b) Direktive Vijeća 89/665/EEZ od 21. prosinca 1989. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na primjenu postupaka kontrole na sklapanje ugovora o javnoj nabavi robe i javnim radovima, kako je izmijenjena Direktivom 2007/66/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2007., treba tumačiti na način da im se, u situaciji poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku, protivi nacionalno zakonodavstvo na temelju kojeg odluka o dopuštanju ponuditelju da sudjeluje u postupku javne nabave, za koju se navodi da krši pravo Unije u području javne nabave ili nacionalno zakonodavstvo koje ga prenosi, nije pripremni akt javnog naručitelja protiv kojeg se može podnijeti samostalno pravno sredstvo.
2. Članak 1. stavak 1. i članak 2. stavak 1. točke (a) i (b) Direktive 89/665, kako je izmijenjena Direktivom 2007/66, imaju izravan učinak.

⁽¹⁾ SL C 346, 19. 10. 2015.

Presuda Suda (deveto vijeće) od 22. ožujka 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Finanzgericht Hamburg – Njemačka, Rechtbank Noord-Holland – Nizozemska) – GROFA GmbH protiv Hauptzollamt Hannover (C-435/15), X, GoPro Coöperatief UA protiv Inspecteur van de Belastingdienst/Douane kantoor Rotterdam Rijnmond (C-666/15)

(Spojeni predmeti C-435/15 i C-666/15) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku — Zajednička carinska tarifa — Tarifni brojevi — Razvrstavanje robe — Videokamere — Kombinirana nomenklatura — Podbrojevi 8525 80 30, 8525 80 91 i 8525 80 99 kombinirane nomenklature — Napomene s objašnjenjima — Tumačenje — Provedbene uredbe (EU) br. 1249/2011 i (EU) br. 876/2014 — Tumačenje — Valjanost”)

(2017/C 168/11)

Jezik postupka: njemački i nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Finanzgericht Hamburg, Rechtbank Noord-Holland

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: GROFA GmbH (C-435/15), X, GoPro Coöperatief UA (C-666/15)

Tuženici: Hauptzollamt Hannover (C-435/15), Inspecteur van de Belastingdienst/Douane kantoor Rotterdam Rijnmond (C-666/15)

Izreka

1. Provedbenu uredbu Komisije (EU) br. 1249/2011 od 29. studenoga 2011. o razvrstavanju određene robe u kombiniranu nomenklaturu treba tumačiti na način da nije primjenjiva po analogiji na proizvode koji imaju karakteristike triju modela kamera iz linije GoPro Hero 3 Black Edition koji su u pitanju u predmetu C-435/15.
2. Provedbenu uredbu Komisije (EU) br. 876/2014 od 8. kolovoza 2014. o razvrstavanju određene robe u kombiniranu nomenklaturu treba tumačiti na način da je primjenjiva po analogiji na proizvode koji imaju karakteristike triju modela kamera iz linije GoPro Hero 3 Black Edition koji su u pitanju u navedenom predmetu, ali je nevaljana.
3. Podbrojeve 8525 80 30, 8525 80 91 i 8525 80 99 kombinirane nomenklature iz Priloga I. Uredbi Vijeća (EEZ) br. 2658/87 od 23. srpnja 1987. o tarifnoj i statističkoj nomenklaturi i o Zajedničkoj carinskoj tarifi, u verzijama koje proizlaze redom iz Provedbene uredbe Komisije (EU) br. 1006/2011 od 27. rujna 2011., Provedbene uredbe Komisije (EU) br. 927/2012 od 9. listopada 2012. i Provedbene uredbe Komisije (EU) br. 1001/2013 od 4. listopada 2013. treba tumačiti na način da, videosekvencu dulju od 30 minuta, pohranjenu u zasebnim datotekama u pojedinačnom trajanju kraćem od 30 minuta treba smatrati snimkom od barem 30 minuta samo jedne videosekvence, neovisno o tome što korisnik ne može primijetiti prijelaz iz jedne datoteke u drugu pri njihovu prikazivanju, ili obratno, mora li gledatelj tijekom tog prikazivanja načelno odvojeno otvoriti svaku datoteku.

4. Kombiniranu nomenklaturu iz Priloga I. Uredbi br. 2658/87 u verzijama koje proizlaze redom iz Provedbenih uredbi br. 1006/2011, 927/2012 i 1001/2013, treba tumačiti na način da videokamera koja može snimati signale iz vanjskih izvora, ali ih ne može reproducirati na televizoru ili vanjskome monitoru, pri čemu ta videokamera na ekranu ili monitoru može prikazati samo datoteke koje je sama snimila svojom lećom, ne može biti razvrstana u tarifni podbroj 8525 80 99 te kombinirane nomenklature.

⁽¹⁾ SL C 363, 3. 11. 2015.
SL C 106, 21. 3. 2016.

Presuda Suda (treće vijeće) od 5. travnja 2017. – Europska komisija protiv Republike Bugarske

(Predmet C-488/15) ⁽¹⁾

(Povreda obveze države članice — Okoliš — Direktiva 2008/50/EZ — Kvaliteta zraka — Članak 13. stavak 1. — Prilog XI. — Dnevne i godišnje granične vrijednosti koje se primjenjuju na koncentracije PM₁₀ — Sustavno i ustrajno prekoračenje graničnih vrijednosti — Članak 22. — Odgoda krajnjih rokova za postizanje usklađenosti određenih graničnih vrijednosti — Uvjeti primjene — Članak 23. stavak 1. — Planovi za kvalitetu zraka — „Što je moguće kraće” razdoblje prekoračenja — Odgovarajuće mjere — Elementi ocjene)

(2017/C 168/12)

Jezik postupka: bugarski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: E. Kružiková, S. Petrova, P. Mihaylova i E. Manhaeve, agenti)

Tuženik: Republika Bugarska (zastupnici: E. Petranova i M. Georgieva, agenti)

Intervenijent u potporu tuženiku: Republika Poljska (zastupnici: A. Gawłowska, B. Majczyna i D. Krawczyk, agenti)

Izreka

1. Republika Bugarska:

- zbog sustavnog i ustrajnog neusklađivanja, od 2007. do 2014., uključujući i tu godinu, s dnevnim i godišnjim graničnim vrijednostima koje se primjenjuju na koncentracije PM₁₀ u zonama i aglomeracijama BG0001 AG Sofija, BG0002 AG Plovdiv, BG0004 Sjever, BG0005 Jugozapad i BG0006 Jugoistok;
- zbog sustavnog i ustrajnog neusklađivanja, od 2007. do 2014., uključujući i tu godinu, s dnevnim graničnom vrijednosti koja se primjenjuje na koncentracije PM₁₀ u zoni BG0003 AG Varna i s godišnjom graničnom vrijednosti tijekom 2007., 2008. i 2010. do 2014., uključujući i tu godinu, u istoj zoni BG0003 AG Varna,
- nije ispunila obveze koje ima na temelju zajedničke primjene odredbi članka 13. stavka 1. i Priloga XI. Direktivi 2008/50/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. svibnja 2008. o kvaliteti zraka i čistom zraku za Europu, i
- zbog činjenice da su se prekoračenja dnevnih i godišnjih graničnih vrijednosti koje se primjenjuju na koncentracije PM₁₀ nastavila u svim gore navedenim zonama i aglomeracijama, nije ispunila obveze koja ima na temelju članka 23. stavka 1. drugog podstavka te direktive, a osobito obvezu da osigura da razdoblje prekoračenja bude što je moguće kraće, u razdoblju od 11. lipnja 2010. do 2014., uključujući i tu godinu.

2. Republika Bugarska snosit će, osim vlastitih, i troškove Europske komisije.

3. Republika Poljska snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 389, 23. 11. 2015.

Presuda Suda (deseto vijeće) od 22. ožujka 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Mađarska) – Euro-Team Kft. (C-497/15), Spirál-Gép Kft. (C-498/15) protiv Budapest Rendőrfőkapitánya

(Spojeni predmeti C-497/15 i C-498/15) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku — Usklađivanje zakonodavstva — Cestovni promet — Porezne odredbe — Direktiva 1999/62/EZ — Naknade koje se naplaćuju za korištenje određenih infrastruktura za teška teretna vozila — Cestarina — Obveza država članica da odrede učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće sankcije — Paušalna kazna — Proporcionalnost”)

(2017/C 168/13)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Euro-Team Kft.(C-497/15), Spirál-Gép Kft. (C-498/15)

Tuženik: Budapest Rendőrfőkapitánya

Izreka

1. Članak 9.a Direktive Europskog parlamenta i Vijeća 1999/62/EZ od 17. lipnja 1999. o naknadama koje se naplaćuju za korištenje određenih infrastruktura za teška teretna vozila, kako je izmijenjena Direktivom Europskog parlamenta i Vijeća 2011/76/EU od 27. rujna 2011., treba tumačiti na način da se zahtjevu proporcionalnosti iz tog članka protivi sustav sankcija, poput onog o kojem je riječ u glavnom postupku, kojim se određuje izricanje novčane kazne u paušalnom iznosu za sve povrede pravila o obvezi prethodnog plaćanja carine povezane s korištenjem cestovne infrastrukture, neovisno o njihovoj naravi ili težini.
2. Članak 9.a Direktive 1999/62, kako je izmijenjena Direktivom 2011/76, treba tumačiti na način da se njime određenom zahtjevu proporcionalnosti ne protivi sustav sankcija, poput onog u glavnom postupku, kojim se uspostavlja objektivna odgovornost. Ipak, valja ga tumačiti tako da mu se protivi iznos sankcije utvrđen tim sustavom.

⁽¹⁾ SL C 27, 25. 1. 2016.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 4. travnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Verwaltungsgericht Berlin – Njemačka) – Sahar Fahimian protiv Bundesrepublik Deutschland

(Predmet C-544/15) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku — Područje slobode, sigurnosti i pravde — Direktiva 2004/114/EZ — Članak 6. stavak 1. točka (d) — Uvjeti prihvata državljana trećih zemalja — Odbijanje prihvata — Pojam „prijetnja javnoj sigurnosti” — Margina prosudbe”)

(2017/C 168/14)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgericht Berlin

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Sahar Fahimian

Tuženik: Bundesrepublik Deutschland

uz sudjelovanje: Stadt Darmstadt

Izreka

Članak 6. stavak 1. točku (d) Direktive Vijeća 2004/114/EZ od 13. prosinca 2004. o uvjetima prihvata državljana trećih zemalja u svrhu studija, razmjene učenika, osposobljavanja bez naknade ili volonterstva treba tumačiti na način da nadležna nacionalna tijela prilikom odlučivanja o zahtjevu državljanina treće zemlje za izdavanje vize u svrhu studija raspolažu širokom marginom prosudbe kako bi na temelju svih relevantnih elemenata koji obilježavaju situaciju podnositelja zahtjeva provjerila predstavlja li on makar i moguću prijetnju javnoj sigurnosti. Tu odredbu također treba tumačiti na način da ne sprečava nadležna nacionalna tijela da odbiju prihvatiti u tu svrhu na državno područje dotične države članice državljanina treće zemlje koji je diplomirao na sveučilištu koje je zbog visoke razine suradnje s iranskom vladom u vojnim i u drugim s tim povezanim pitanjima obuhvaćeno Unijinim mjerama ograničavanja i koji namjerava u toj državi članici provoditi istraživanja u području osjetljivom za javnu sigurnost, ako elementi koji stoje na raspolaganju tim tijelima opravdavaju bojazan da bi se znanja koja će ta osoba steći tijekom svojih istraživanja kasnije mogla upotrijebiti u svrhe protivne javnoj sigurnosti. Na nacionalnom je sudu koji odlučuje o tužbi protiv odluke nadležnih nacionalnih tijela o uskraćivanju zatražene vize da provjeri je li ta odluka dostatno obrazložena i temelji li se na dovoljno čvrstoj činjeničnoj osnovi.

⁽¹⁾ SL C 429, 21. 12. 2015.

Presuda Suda (šesto vijeće) od 6. travnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Nejvyšší správní soud – Češka Republika) – Eko-Tabak s.r.o. protiv Generální ředitelství cel

(Predmet C-638/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 2011/64/EU — Članak 2. stavak 1. točka (c) — Članak 5. stavak 1. točka (a) — Pojmovi „duhan za pušenje”, „duhan koji je rezan ili na drugi način usitnjen” i „industrijska prerada”)

(2017/C 168/15)

Jezik postupka: češki

Sud koji je uputio zahtjev

Nejvyšší správní soud

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Eko-Tabak s.r.o.

Tuženik: Generální ředitelství cel

Izreka

Članak 2. stavak 1. točku (c) i članak 5. stavak 1. Direktive Vijeća 2011/64/EU od 21. lipnja 2011., o strukturi i stopama trošarine koje se primjenjuju na prerađeni duhan, treba tumačiti na način da su osušeni, plosnati, nepravilni, djelomično rascjepkani listovi duhana i/ili njihovi dijelovi, koji su bili podvrgnuti postupku primarnog sušenja i kontroliranog vlaženja, koji sadržavaju glicerol i koji su prikladni za pušenje nakon jednostavnog postupka pripreme drobljenjem ili ručnim rezanjem obuhvaćeni pojmom „duhan za pušenje” u smislu tih odredbi.

⁽¹⁾ SL C 98, 14. 3. 2016.

Presuda Suda (deveto vijeće) od 22. ožujka 2017. – Europska komisija protiv Portugalske Republike**(Predmet C-665/15) ⁽¹⁾****(Povreda obveze države članice — Promet — Vozačka dozvola — Mreža vozačkih dozvola Europske unije — Korištenje i povezivanje s mrežom Unije)**

(2017/C 168/16)

Jezik postupka: portugalski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: J. Hottiaux, M. M. Farrajota i P. Guerra e Andrade, agenti)

Tuženik: Portugalska Republika (zastupnici: L. Inez Fernandes, M. Figueiredo i C. Guerra Santos, agenti)

Izreka

1. Time što se nije povezala u mrežu vozačkih dozvola Europske unije, Portugalska Republika nije ispunila obveze koje ima na temelju članka 7. stavka 5. točke (d) Direktive 2006/126/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. prosinca 2006. o vozačkim dozvolama.
2. Portugalskoj Republici nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 59, 15. 2. 2016.**Presuda Suda (prvo vijeće) od 6. travnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Vestre Landsret – Danska) – Jyske Finans A/S protiv Ligebehandlingsnævnet, koji djeluje u ime Ismara Huskica****(Predmet C-668/15) ⁽¹⁾****(Zahtjev za prethodnu odluku — Jednako postupanje prema osobama bez obzira na njihovo rasno ili etničko podrijetlo — Direktiva 2000/43/EZ — Članak 2. stavak 2. točke (a) i (b) — Kreditna institucija koja zahtijeva dodatan dokaz o identitetu, u obliku preslike putovnice ili boravišne dozvole, od osoba koje traže zajam za kupnju automobila, a koje su se identificirale svojom vozačkom dozvolom u kojoj je navedena zemlja rođenja koja nije država članica Europske unije odnosno Europskog udruženja slobodne trgovine)**

(2017/C 168/17)

Jezik postupka: danski

Sud koji je uputio zahtjev

Vestre Landsret

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Jyske Finans A/S

Tuženik: Ligebehandlingsnævnet, koji djeluje u ime Ismara Huskica

Izreka

Članak 2. stavak 2. točke (a) i (b) Direktive Vijeća 2000/43/EZ od 29. lipnja 2000. o provedbi načela jednakog postupanja prema osobama bez obzira na njihovo rasno ili etničko podrijetlo treba tumačiti na način da mu se ne protivi praksa kreditne institucije kojom se stranci, u čijoj se vozačkoj dozvoli navodi zemlja rođenja koja nije država članica Europske unije ili država članica Europskog udruženja slobodne trgovine, nameće zahtjev dodatne identifikacije podnošenjem preslike njezine putovnice ili boravišne dozvole.

⁽¹⁾ SL C 68, 22. 2. 2016.

Presuda Suda (osmo vijeće) od 6. travnja 2017. – Europska komisija protiv Savezne Republike Njemačke

(Predmet C-58/16) ⁽¹⁾

(Povreda obveze države članice — Jačanje sigurnosne zaštite luka — Direktiva 2005/65/EZ — Članak 2. stavak 3. i članci 6., 7. i 9. — Povreda — Nepostojanje procjene sigurnosne zaštite luke — Granice luke, plan sigurnosne zaštite luke i časnik za sigurnosnu zaštitu luke — Nepostojanje definicije)

(2017/C 168/18)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: W. Mölls i L. Nicolae, agenti)

Tuženik: Savezna Republika Njemačka (zastupnici: T. Henze i R. Kanitz, agenti)

Izreka

1. Time što je propustila osigurati da se za njemačke luke Düsseldorf, Köln-Niehl I, Godorf, Duisburg-Rheinhausen, Neuss, Duisburg Außen-/Parallelhafen, Krefeld-Linn, Stromhafen Krefeld, Duisburg Ruhrort-Meiderich, Gelsenkirchen i Mülheim, u Sjevernoj Rajni i Vestfaliji (Njemačka) definiraju granice luke, odobre procjene i planovi sigurnosne zaštite luke i odobri časnik za sigurnosnu zaštitu luke, Savezna Republika Njemačka nije ispunila obveze koje ima na temelju članka 2. stavka 3. i članka 6., 7. i 9. Direktive 2005/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 26. listopada 2005. o jačanju sigurnosne zaštite luka.
2. Saveznoj Republici Njemačkoj nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 118, 4. 4. 2016.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 22. ožujka 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Amtsgericht München, Landgericht München I – Njemačka) – u kaznenim postupcima protiv Ianos Tranca (C-124/16), Tanja Reiter (C-213/16), Ionel Opria (C-188/16)

(Spojeni predmeti C-124/16, C-188/16 i C-213/16) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku — Pravosudna suradnja u kaznenim stvarima — Direktiva 2012/13/EU — Pravo na informiranje u kaznenom postupku — Pravo na informiranje o optužbama — Dostava kaznenog naloga — Modaliteti — Obvezno određivanje punomoćnika — Okrivljenik koji nema ni prebivalište ni boravište — Rok za prigovor koji teče od dostave punomoćniku”)

(2017/C 168/19)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Amtsgericht München, Landgericht München I

Stranke glavnog kaznenog postupka

Ianos Tranca (C-124/16), Tanja Reiter (C-213/16) Ionel Opria (C-188/16)

uz sudjelovanje: Staatsanwaltschaft München I

Izreka

Članak 2., članak 3. stavak 1. točku (c) i članak 6. stavke 1. i 3. Direktive 2012/13/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2012. o pravu na informaciju u kaznenom postupku, treba tumačiti na način da im se ne protivi zakonodavstvo države članice, kao što je ono iz glavnog postupka, koje, u okviru kaznenog postupka protiv okrivljenika koji u toj državi članici – a niti u svojoj državi podrijetla – nema prebivalište ili uobičajeno boravište, predviđa da isti mora imenovati punomoćnika za primanje dostave kaznenog naloga koji se na njega odnosi, i koje predviđa da rok za podnošenje prigovora protiv tog naloga, prije nego što postane izvršan, teče od dostave naloga punomoćniku.

Međutim, članak 6. Direktive 2012/13 zahtijeva da se tijekom izvršenja kaznenog naloga okrivljenika, čim je stvarno saznao za taj nalog, mora staviti u isti položaj kao da mu je navedena odluka osobno dostavljena te on mora, osobito, moći raspolagati cijelim rokom za podnošenje prigovora, uz korištenje, ako je to potrebno, pravom na povrat u prijašnje stanje.

Sud koji je uputio zahtjev dužan je paziti da nacionalni postupak povrata u prijašnje stanje, kao i uvjeti korištenja tim postupkom, budu primijenjeni u skladu s navedenim zahtjevima, kao i da taj postupak omogući stvarno izvršavanje prava predviđenih navedenim člankom 6.

⁽¹⁾ SL C 260, 18. 7. 2016.

Presuda Suda (sedmo vijeće) od 6. travnja 2017. – Europska komisija protiv Republike Slovenije

(Predmet C-153/16) ⁽¹⁾

(Povreda obveze države članice — Neprikladno skladištenje velike količine rabljenih guma — Odlagalište koje ne zadovoljava uvjete iz direktiva 2008/98/EZ i 1999/31/EZ — Stalna i trajna opasnost za okoliš i zdravlje ljudi)

(2017/C 168/20)

Jezik postupka: slovenski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: E. Sanfrutos Cano i D. Kukovec, agenti)

Tuženik: Republika Slovenija (zastupnik: A. Grum, agent)

Izreka

1. Time što je u šljunčari na području općine Lovrenc na Dravskem polju (Slovenija) dopuštala postojanje stalne i trajne opasnosti za okoliš i zdravlje ljudi zbog neprikladnog skladištenja velikih količina rabljenih guma zajedno s drugim otpadom i njihovog odlaganja suprotno zahtjevima Direktive Vijeća 1999/31/EZ od 26. travnja 1999. o odlagalištima otpada, Republika Slovenija povrijedila je obveze koje ima na temelju članka 5. stavka 3. točke (d) te direktive i članaka 12. i 13. te članka 36. stavka 1. Direktive 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o otpadu i stavljanju izvan snage određenih direktiva.
2. U preostalom dijelu tužba se odbija.
3. Republici Sloveniji nalaže se snošenje vlastitih troškova i dvije trećine troškova Europske komisije.
4. Europskoj komisiji nalaže se snošenje trećine vlastitih troškova.

⁽¹⁾ SL C 222, 20. 6. 2016.

**Rješenje Suda (sedmo vijeće) od 2. ožujka 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Administrativen sad Sofia-grad – Bugarska) – „Heta Asset Resolution Bulgaria” OOD protiv
Nachalnik na Mitnitsa Stoliczna**

(Predmet C-83/16) ⁽¹⁾

**(Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 53. stavak 2. i članak 99. Poslovnika Suda — Carinski
zakonik — Naknadna izvozna deklaracija — Pojam „dovoljnog dokaza” — Ocjena postojanja dovoljno
dokazâ)**

(2017/C 168/21)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Administrativen sad Sofia-grad

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: „Heta Asset Resolution Bulgaria” OOD

Tuženik: Nachalnik na Mitnitsa Stoliczna

Izreka

1. Članak 161. stavak 5. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92 od 12. listopada 1992. o Carinskom zakoniku Zajednice u vezi s člankom 788. Uredbe Komisije (EEZ) br. 2452/93 od 2. srpnja 1993. o utvrđivanju odredaba za provedbu Uredbe Vijeća br. 2913/92, kako je izmijenjena Uredbom Komisije (EU) br. 430/2010. od 20. svibnja 2010., valja tumačiti na način da se prodavatelj s poslovnim nastanom na carinskom području Europske unije smatra izvoznikom u smislu prvonavedene odredbe u slučaju u kojem, nakon sklapanja ugovora o prodaji robe, vlasništvo predmetne robe prijeđe na stjecatelja s poslovnim nastanom izvan tog carinskog područja.
2. Članak 795. stavak 1. treći podstavak točku (b) Uredbe br. 2454/93, kako je izmijenjena Uredbom br. 430/2010, valja tumačiti na način da carinska tijela država članica mogu zahtijevati dodatne dokaze osim ugovora o prodaji plovila za razonodu osobi s poslovnim nastanom u trećoj državi i brisanja tog broda iz registra plovila te države članice, pod uvjetom da je taj zahtjev u skladu s načelom proporcionalnosti.
3. Članak 795. Uredbe br. 2454/93, kako je izmijenjena Uredbom br. 430/2010, valja tumačiti na način da carinsko tijelo nadležno za naknadno prihvaćanje izvozne deklaracije u smislu te odredbe ne obvezuje, u okolnostima poput onih u glavnom postupku, ocjena drugog carinskog tijela o postojanju dovoljno dokazâ u smislu članka 796.d.a stavka 4. navedene uredbe.

⁽¹⁾ SL C 136, 18. 4. 2016.

Rješenje Suda (šesto vijeće) od 9. ožujka 2017. – Simet SpA protiv Europske komisije

(Predmet C-232/16 P) ⁽¹⁾

**(Žalba — Članak 181. Poslovnika Suda — Državne potpore — Prijevozni sektor — Usluge
međuregionalnog autobusnog prijevoza — Uredba (EEZ) br. 1191/69 — Pravo na naknadu troškova koji
proizlaze iz izvršavanja obveza pružanja javnih usluga — Nacionalna sudska odluka — Potpora koja je
nespojiva s unutarnjim tržištem)**

(2017/C 168/22)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Žalitelj: Simet SpA (zastupnici: A. Clarizia, C. Varrone i P. Clarizia, avvocati)

Druga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: G. Conte, D. Grespan i P.J. Loewenthal, agenti)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Društvu Simet SpA nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 232, 27. 6. 2016.

Rješenje Suda (osmo vijeće) od 2. ožujka 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Nejvyšší soud České republiky – Češka Republika) – kazneni postupak protiv Juraja Sokáča

(Predmet C-497/16) ⁽¹⁾

„Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 99. Poslovnika Suda — Prekursori za droge — Uredba (EZ) br. 273/2004 — Članak 2. točka (a) — Pojam „predviđena tvar” — Izuzimanje lijekova — Direktiva 2001/83/EZ — Članak 1. točka 2. — Pojam „lijek” — Lijek koji sadržava efedrin ili pseudoefedrin — Uredba (EZ) br. 111/2005 — Članak 2. točka (a) — Pojam „predviđena tvar” — Prilog — Uvrštavanje lijekova koji sadrže efedrin ili pseudoefedrin — Izostanak učinka na područje primjene Uredbe (EZ) br. 273/2004”

(2017/C 168/23)

Jezik postupka: češki

Sud koji je uputio zahtjev

Nejvyšší soud České republiky

Stranka(-e) glavnog kaznenog postupka

Juraj Sokáč

Izreka

„Lijekovi” u smislu članka 1. točke 2. Direktive 2001/83/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. studenoga 2001. o zakoniku Zajednice o lijekovima za humanu primjenu, kako je izmijenjena Direktivom 2004/27/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. koji su sastavljeni od „predviđenih tvari” u smislu članka 2. točke (a) Uredbe (EZ) br. 273/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o prekursorima za droge, kako je izmijenjena Uredbom (EU) br. 1258/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. studenoga 2013., kao što su efedrin i pseudoefedrin, ostaju isključeni iz područja primjene potonje uredbe nakon što je na snagu stupila Uredba (EU) br. 1258/2013 i Uredba br. 1259/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. studenoga 2013., kojom je izmijenjena Uredba (EZ) br. 111/2005 Vijeća o utvrđivanju pravila za nadzor trgovine prekursorima za droge između Zajednice i trećih zemalja.

⁽¹⁾ SL C 22, 23. 1. 2017.

Rješenje Suda (peto vijeće) od 15. ožujka 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Cour d'appel de Versailles – Francuska) – Enedis, SA protiv Axa Corporate Solutions SA, Ombrière Le Bosc SAS

(Predmet C-515/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 99. Poslovnika Suda — Članci 107. i 108. UFEU-a — Državne potpore — Pojam „državna intervencija ili financiranje iz državnih sredstava” — Solarna električna energija — Obveza otkupa po cijeni višoj od tržišne — Potpuna naknada — Nepostojanje prethodne obavijesti)

(2017/C 168/24)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour d'appel de Versailles

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Enedis, SA

Tuženici: Axa Corporate Solutions SA, Ombrière Le Bosc SAS

Izreka

1. Članak 107. stavak 1. UFEU-a valja tumačiti na način da mehanizam, poput onog uspostavljenog nacionalnim propisom u glavnom postupku, obveznog otkupa električne energije koju proizvedu postrojenja koja koriste solarnu energiju po cijeni koja je veća od tržišne i čije financiranje snose krajnji potrošači električne energije treba smatrati državnom intervencijom ili intervencijom financiranom iz državnih sredstava.
2. Članak 108. stavak 3. UFEU-a valja tumačiti na način da je, u slučaju izostanka prethodne obavijesti Europske komisije o nacionalnoj mjeri koja predstavlja državnu potporu u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a, na nacionalnim sudovima da utvrde sve posljedice te nezakonitosti, osobito u pogledu valjanosti akata za provedbu te mjere.

⁽¹⁾ SL C 475, 19. 12. 2016.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. siječnja 2017. uputio Consiglio di Stato (Italija) – VAR Srl protiv Iveco Orecchia SpA

(Predmet C-14/17)

(2017/C 168/25)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: VAR Srl

Tuženik: Iveco Orecchia SpA

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 34. stavak 8. Direktive 2004/17/EZ ⁽¹⁾ tumačiti na način da zahtijeva da dokaz jednakovrijednosti robe koju treba isporučiti i originala treba biti podnesen već u ponudi?

2. Podredno u odnosu na prvo pitanje, u slučaju niječnog odgovora na pitanje tumačenja iz [točke 1.]: na koji način treba osigurati poštovanje načela jednakog postupanja i nepristranosti, slobodnog tržišnog natjecanja i dobre upravlje, kao i prava obrane i kontradiktornosti drugih ponuditelja?

(¹) Direktiva 2004/17/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka nabave subjekata koji djeluju u sektoru vodnog gospodarstva, energetskom i prometnom sektoru te sektoru poštanskih usluga (SL L 134, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 1., str. 43.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. veljače 2017. uputio Oberster Gerichtshof (Austrija) – KP, zastupana po majci, protiv LO

(Predmet C-83/17)

(2017/C 168/26)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberster Gerichtshof

Stranke glavnog postupka

Podnositeljica revizije: KP, zastupana po majci

Druga stranka u revizijskom postupku: LO

Prethodna pitanja

1. Treba li odredbu o supsidijarnosti iz članka 4. stavka 2. Haškog protokola iz 2007. o mjerodavnom pravu za obveze uzdržavanja tumačiti na način da se ona primjenjuje samo ako se zahtjev kojim se pokreće postupak radi uzdržavanja podnese u državi različitoj od one uobičajenog boravišta vjerovnika uzdržavanja?

U slučaju niječnog odgovora na prethodno pitanje:

2. Treba li članak 4. stavak 2. Haškog protokola iz 2007. o mjerodavnom pravu za obveze uzdržavanja tumačiti na način da se izraz „ne može dobiti uzdržavanje” odnosi i na slučajeve u kojima pravo dotadašnjeg mjesta boravišta zbog pukog neispunjenja određenih zakonskih pretpostavki ne predviđa pravo na retroaktivno uzdržavanje?

Žalba koju je 24. veljače 2017. podnio Infineon Technologies AG protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 15. prosinca 2016. u predmetu T-758/14 Infineon Technologies AG protiv Europske komisije

(Predmet C-99/17 P)

(2017/C 168/27)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Infineon Technologies AG (zastupnici: M. Klusmann, *Rechtsanwalt*, T. Lübbig, *Rechtsanwalt*)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine presudu Općeg suda (peto vijeće) od 15. prosinca 2016., predmet T-758/14;
- poništi Odluku Europske komisije br. C (2014) 6250 *final* od 3. rujna 2014. (Predmet AT.39574 – čipovi za pametne kartice) u dijelu u kojem se odnosi na Infineon Technologies AG;

- podredno smanji kaznu u iznosu od 82 874 000 eura koja je žalitelju određena u skladu s točkom 457 (a) Komisijine odluke od 3. rujna 2014. na proporcionalni iznos;
- podredno, vrati predmet Općem sudu na ponovno odlučivanje;
- naloži drugoj strani u postupku snošenje troškova.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelj u biti ističe da:

- je Opći sud povrijedio svoju obvezu predviđenu u članku 263. UFEU-a da u dovoljnoj mjeri preispita pobijanu odluku, posebice jer je Opći sud u ovom slučaju primijenio pogrešan pristup nepotpunog selektivnog sudskog nadzora. Unatoč tome što je žalitelj osporio sve kontakte o kojima je riječ u odluci, Opći sud ih je preispitao tek manje od polovine, bez dovoljnog obrazloženja kako je odabrao koje će kontakte preispitati, a koje ne, i bez pravne osnove za takav odabir;
 - su Komisija i Opći sud počinili pogrešku koja se tiče prava u pogledu primjene članka 101. UFEU-a, osobito jer su utvrdili da je žalitelj „općenito” ograničio tržišno natjecanje s obzirom na predmet, uglavnom na temelju razmjene općih tržišnih trendova i prognoza o kretanjima cijena. Usto, Komisija i Opći sud nisu uzeli u obzir uvjete za utvrđivanje jedinstvene i trajne povrede, kako ih primjenjuje Sud u svojoj sudskoj praksi;
 - su Komisija i Opći sud počinili pogrešku koja se tiče prava u pogledu izračuna kazne određene žalitelju. Opći sud osobito nije uzeo u obzir učinke proizašle iz njegovog nepotpunog selektivnog preispitivanja (provjeru samo nekoliko osporavanih kontakata), i slijedom toga nije djelovao u skladu sa svojom neograničenom nadležnosti u pogledu određene kazne. Opći je sud nadalje počinio pogrešku, te nije dao zadovoljavajuće obrazloženje, kad je uključio žaliteljeve ne-SIM prihode što je dovelo do toga da je kazna previsoka i neproporcionalna.
- Ostali se argumenti odnose na to da je Opći sud u nekoliko navrata iskrivio dokaze, na pogrešno određen teret dokazivanja u odnosu na potencijalno nepouz dane dokaze i na pogreške koje se tiču prava vezano za dokaze koje je Komisija koristila protiv žalitelja, a koji nisu bili otkriveni tijekom Komisijinog postupka.
- Podredno, presuda je nevaljana zbog povrede načela proporcionalnosti osobito jer je Opći sud propustio žalitelju dosuditi dovoljno smanjenje kazne zbog njegovog ograničenog sudjelovanja u dotičnoj povredi, jer nije u dovoljnoj mjeri uzeo u obzir olakšavajuće čimbenike i jer je apsolutni iznos kazne određene žalitelju neproporcionalan.

Žalba koju je 24. veljače 2017. podnio Gul Ahmed Textile Mills Ltd protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 15. prosinca 2016. u predmetu T-199/04 RENV: Gul Ahmed Textile Mills Ltd protiv Vijeća Europske unije

(Predmet C-100/17 P)

(2017/C 168/28)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Gul Ahmed Textile Mills Ltd (zastupnici: L. Ruessmann, odvjetnik, J. Beck, *Solicitor*)

Druge stranke u postupku: Vijeće Europske unije, Europska komisija

Zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- utvrdi da je žalba dopuštena i utemeljena;

- ukine presudu Općeg suda;
- presudi o meritumu i poništi Uredbu 397/2004 ⁽¹⁾ ili vrati predmet Općem sudu na odlučivanje o meritumu tužbe za poništenje;
- naloži Vijeću snošenje žaliteljevih troškova u žalbenom postupku i postupku pred Općim sudom.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U potporu svom zahtjevu žalitelj ističe sljedeće argumente:

- Opći je sud počinio pogrešku koja se tiče prava kad je utvrdio da žalitelj više nema pravni interes za isticanje drugog i trećeg tužbenog razloga. Prilikom odlučivanja ima li žalitelj i dalje pravni interes u predmetu Opći sud treba uzeti u obzir sve dokaze i informacije koje su mu podnesene i razmotriti opći kontekst. Pogreške Vijeća u izračunima dampinške marže su metodološke i moguće je da će se ponovno pojaviti u budućnosti.
- Opći je sud počinio pogrešku koja se tiče prava kad je utvrdio, a da nije odgovarajuće, odnosno u nekim slučajevima uopće, uzeo u obzir žaliteljeve argumente o tome da se preusmjeravanjem industrije Europske unije u proizvodnju posteljine višeg cjenovnog razreda na tržištu Europske unije i povećanjem uvoza posteljine u Europsku uniju od turskih proizvođača povezanih s industrijom Europske unije nije prekinula uzročna veza između navodnog dumpinga i navodne materijalne povrede industrije Europske unije. Nadalje, utvrđenja Općeg suda temelje se na iskrivljavanju činjenica iz Uredbe br. 397/2004 i nepravilnoj pravnoj kvalifikaciji činjenica.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 397/2004 od 2. ožujka 2004. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz pamučne posteljine podrijetlom iz Pakistana (SL 2004., L 66, str. 1.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 27. veljače 2017. uputila Curtea de Apel Pitești (Rumunjska) – SC Cali Esprou SRL protiv Administrația Fondului pentru Mediu

(Predmet C-104/17)

(2017/C 168/29)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Curtea de Apel Pitești

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: SC Cali Esprou SRL

Tuženik: Administrația Fondului pentru Mediu

Prethodna pitanja

Može li se članak 15. Direktive 94/62/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. prosinca 1994. o ambalaži i ambalažnom otpadu ⁽¹⁾ tumačiti na način da mu se protivi donošenje propisa u državi članici Europske unije kojim se za gospodarski subjekt koji stavlja na nacionalno tržište pakiranu robu i ambalažu, ali ni na koji način u njih ne zadire, već ih u istom obliku prenosi na gospodarski subjekt koji ih pak prenosi krajnjem potrošaču, uvodi doprinos čiji iznos se utvrđuje prema kilogramu (kg) na temelju razlike između, s jedne strane, količine ambalažnog otpada kojom se ispunjavaju minimalni ciljevi obnove i spaljivanja u spalionicama otpada uporabom otpada za energetske svrhe i obnovom pomoću recikliranja i, s druge strane, količine ambalažnog otpada koja je stvarno obnovljena ili spaljena u spalionicama otpada uporabom otpada za energetske svrhe i obnovom pomoću recikliranja?

⁽¹⁾ Direktiva 94/62/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. prosinca 1994. o ambalaži i ambalažnom otpadu (SL 1994., L 365, str. 10.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 64., str. 12.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. ožujka 2017. uputio Najvyšší súd Slovenskej republiky
(Slovačka) – QJ protiv Ministerstvo vnútra SR, Migračný úrad**

(Predmet C-113/17)

(2017/C 168/30)

Jezik postupka: slovački

Sud koji je uputio zahtjev

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: QJ

Tuženik: Ministerstvo vnútra SR, Migračný úrad

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 46. stavak 3. Direktive 2013/32/EU ⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o zajedničkim postupcima za priznavanje i oduzimanje međunarodne zaštite (preinačena) (u daljnjem tekstu: Direktiva o postupku) tumačiti tako da nacionalni sud koji ispituje osnovanost potrebe za međunarodnom zaštitom podnositelja zahtjeva može, zbog toga što je odluka o odbijanju već nekoliko puta bila poništavana, a predmet po uspješnom ishodu postupka opetovano vraćan upravnom tijelu, uslijed čega se taj postupak pokazao neučinkovitim, sâm odlučiti dodijeliti navedenu zaštitu podnositelju zahtjeva, iako takva ovlast sudskog tijela ne proizlazi iz nacionalnog zakonodavstva?
2. Ako je odgovor na prethodno pitanje potvrđan, je li takva ovlast povjerena i (vrhovnom) žalbenom sudu?

⁽¹⁾ SL 2013., L 180, str. 60. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 12., str. 249.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. ožujka 2017. uputio Satversmes tiesa (Latvija) –
Administratīvā rajona tiesa protiv Ministru kabinets**

(Predmet C-120/17)

(2017/C 168/31)

Jezik postupka: latvijski

Sud koji je uputio zahtjev

Satversmes tiesa

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Administratīvā rajona tiesa

Tuženik: Ministru kabinets

Prethodna pitanja

1. Uzimajući u obzir podijeljenu nadležnost između Europske unije i država članica u području poljoprivrede, treba li odredbe Uredbe br. 1257/1999 ⁽¹⁾, vodeći računa o jednom od njezinih ciljeva – da poljoprivrednici sudjeluju u mjeri prijevremenog umirovljenja, tumačiti na način da im se protivi to da u sklopu mjera za provedbu te uredbe država članica donese pravila koja omogućuju nasljeđivanje potpore za prijevremeno umirovljenje?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo prethodno pitanje, to jest ako odredbe Uredbe br. 1257/1999 isključuju mogućnost nasljeđivanja potpore za prijevremeno umirovljenje, je li moguće da je – u situaciji u kojoj je Europska komisija u odgovarajućem postupku zaključila da je pravno pravilo države članice u skladu s odredbama Uredbe br. 1257/1999 pa su poljoprivrednici sudjelovali u mjeri prijevremenog umirovljenja u skladu s nacionalnom praksom – stečeno subjektivno pravo nasljeđivanja odobrene potpore u okviru navedene mjere?

3. U slučaju potvrdnog odgovora na drugo prethodno pitanje, to jest ako je moguće da je stečeno takvo subjektivno pravo, može li se smatrati da zaključak donesen na sastanku Odbora za ruralni razvoj Europske komisije 19. listopada 2011., prema kojem se potpora za prijevremeno umirovljenje ne može prenijeti na nasljednike prenositelja poljoprivrednog gospodarstva, čini osnovu za prijevremeni prestanak navedenog, ranije stečenog subjektivnog prava?

(¹) Uredba Vijeća (EZ) br. 1257/1999 od 17. svibnja 1999. o potpori Europskog fonda za smjernice i jamstva u poljoprivredi (EFSJP) ruralnom razvoju kojom se izmjenjuju i stavljaju izvan snage određene uredbe (SL 1999., L 160, str. 80.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 1., str. 115.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. ožujka 2017. uputio Tribunal da Relação do Porto
(Portugal) – Hélder José Cunha Martins protiv Fundo de Garantia Automóvel**

(Predmet C-131/17)

(2017/C 168/32)

Jezik postupka: portugalski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal da Relação do Porto

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Hélder José Cunha Martins, [ovršnik u ovršnom postupku]

Tuženik: Fundo de Garantia Automóvel, [ovrhovoditelj u ovršnom postupku]

Prethodna pitanja

1. Treba li smatrati da je u određenom predmetu provedeno pošteno i pravično suđenje, u skladu s člankom 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, ako je u odštetnoj parnici do koje je došlo zbog prometne nesreće utvrđena solidarna odgovornost u postupku povodom žalbe pred višim sudom, pri čemu nije poštovano načelo neposredne ocjene dokaza i nisu u potpunosti upotrijebljena sva sredstva obrane?
2. Protivi li se članku 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima pljenidba imovine u ovršnom postupku ako prethodno nije provedena regresna parnica?

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. ožujka 2017. uputio Conseil d'État (Francuska) – G. C., A. F.,
B. H., E. D. protiv Commission nationale de l'informatique et des libertés (CNIL)**

(Predmet C-136/17)

(2017/C 168/33)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Conseil d'État

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: G. C., A. F., B. H., E. D.

Tuženik: Commission nationale de l'informatique et des libertés (CNIL)

Prethodna pitanja

1. S obzirom na odgovornosti, nadležnosti i posebne mogućnosti operatera pretraživača, primjenjuje li se zabrana koja se odnosi na druge nadzornike u vezi s obradom podataka iz članka 8. stavaka 1. do 5. Direktive od 24. listopada 1995. (¹), uz iznimke predviđene tim propisom, također na tog operatera kao nadzornika obrade podataka koja se vrši tim pretraživačem?

2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje:

- treba li odredbe članka 8. stavaka 1. i 5. Direktive od 24. listopada 1995. tumačiti na način da, uz iznimke predviđene tom direktivom, iz zabrane za operatera pretraživača, koja je sadržana u tim odredbama, da obrađuje podatke obuhvaćene tim odredbama proizlazi obveza sustavnog usvajanja zahtjeva za uklanjanje poveznica koje vode do internetskih stranica na kojima se obrađuju ti podaci?
- s tim u vezi, kako tumačiti iznimke propisane člankom 8. stavkom 2. točkama (a) i (e) Direktive od 24. listopada 1995. u slučaju u kojem se primjenjuju na operatera pretraživača, s obzirom na njegove odgovornosti, nadležnosti i posebne mogućnosti? Osobito, može li takav operater odbiti usvajanje zahtjeva za uklanjanje poveznica ako utvrdi da predmetne poveznice vode do sadržaja koji, iako sadržavaju podatke obuhvaćene kategorijama pobrojenim u članku 8. stavku 1., također ulaze u područje primjene iznimki iz stavka 2. istog članka, a osobito točaka (a) i (e)?
- također, treba li odredbe Direktive od 24. listopada 1995. tumačiti na način da u slučaju u kojem poveznice čije je uklanjanje zatraženo vode do osobnih podataka obrađenih isključivo u novinarske svrhe ili radi umjetničkog ili književnog izražavanja za koje je na temelju članka 9. Direktive od 24. listopada 1995. moguće prikupljati i obrađivati podatke obuhvaćene kategorijama spomenutim u članku 8. stavicama 1. i 5. te direktive, operater pretraživača može, iz tog razloga, odbiti usvajanje zahtjeva za uklanjanje poveznica?

3. U slučaju niječnog odgovora na prvo pitanje:

- koje posebne uvjete treba zadovoljiti operater pretraživača na temelju Direktive od 24. listopada 1995., imajući u vidu njegove odgovornosti, nadležnosti i mogućnosti?
- ako on utvrdi da internetske stranice na koje upućuju poveznice čije je uklanjanje zatraženo sadržavaju podatke čije je objavljivanje na tim stranicama nezakonito, treba li odredbe Direktive od 24. listopada 1995. tumačiti na način:
 - da obvezuju operatera pretraživača da ukloni te poveznice s popisa rezultata prikazanih nakon pretraživanja po imenu podnositelja zahtjeva?
 - ili da one samo podrazumijevaju da on uzme u obzir tu okolnost prilikom ocjene osnovanosti zahtjeva za uklanjanje poveznica?
 - ili da ta okolnost ne utječe na ocjenu koju on mora provesti?

Usto, ako ta okolnost nije nebitna, kako treba ocijeniti zakonitost objave spornih podataka na internetskim stranicama koji potječu od obrada podataka koji nisu u teritorijalnom području primjene Direktive od 24. listopada 1995., i slijedom navedenog, nacionalnih zakonodavstava koja su ju provela?

4. Bez obzira na odgovor na prvo pitanje:

- neovisno o zakonitosti objave osobnih podataka na internetskoj stranici na koju upućuje sporna poveznica, treba li odredbe Direktive od 24. listopada 1995. tumačiti na način da:
 - ako podnositelj zahtjeva utvrdi da su ti podaci postali nepotpuni li netočni ili da više nisu ažurni, operater pretraživača ima obvezu usvojiti odgovarajući zahtjev za uklanjanjem?
 - konkretnije, ako podnositelj zahtjeva dokaže da, s obzirom na odvijanje sudskog postupka, informacije koje se odnose na raniji stadij postupka više ne odgovaraju aktualnoj situaciji, operater pretraživača ima obvezu ukloniti poveznice koje upućuju na internetske stranice koje sadržavaju takve informacije?

- treba li odredbu članka 8. stavka 5. Direktive od 24. listopada 1995. tumačiti na način da informacije koje se odnose na ispitivanje neke osobe ili koje se odnose na neki sudski postupak i kaznenu odluku koja je s njim u vezi predstavljaju podatke koje se odnose na kaznena djela i kaznene presude? Općenito, ulazi li u područje primjene tih odredaba slučaj u kojem neka internetska stranica sadržava podatke o kaznenim odlukama ili sudskim postupcima protiv neke fizičke osobe?

(¹) Direktiva 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka (SL 1995., L 281, str. 31.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 7., str. 88.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 27. ožujka 2017. uputio Hoge Raad der Nederlanden
(Nizozemska) – Köln-Aktienfonds Dek a protiv Staatssecretaris van Financiën**

(Predmet C-156/17)

(2017/C 168/34)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Hoge Raad der Nederlanden

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Köln-Aktienfonds Dek a

Tuženik: Staatssecretaris van Financiën

Druge stranke: Nederlandse Orde van Belastingadviseurs, Loyens en Loeff NV

Prethodna pitanja

1. Protivi li se članku 56. UEZ-a (sada članak 63. UFEU-a) to da se investicijskom fondu sa sjedištem izvan Nizozemske, zbog toga što nije obavezan na obustavljanje nizozemskog poreza na dividende, ne odobri povrat nizozemskog poreza na dividende, koji je bio obustavljen od dividendi koje je primio od društava sa sjedištem u Nizozemskoj, dok se povrat poreza na dividende odobrava poreznom subjektu za zajednička ulaganja koji svoje prihode od investicija godišnje isplaćuje svojim nositeljima udjela ili dioničarima uz obustavljanje nizozemskog poreza na dividende?
2. Protivi li se članku 56. UEZ-a (sada članak 63. UFEU-a) to da se investicijskom fondu sa sjedištem izvan Nizozemske, zbog toga što nije učinio vjerojatnim da njegovi imatelji udjela ili dioničari ispunjavaju pretpostavke utvrđene nizozemskim propisima, ne odobrava povrat nizozemskog poreza na dividende, koji je bio obustavljen od dividendi koje je primio od društava sa sjedištem u Nizozemskoj?
3. Protivi li se članku 56. UEZ-a (sada članak 63. UFEU-a) to da se investicijskom fondu sa sjedištem izvan Nizozemske, zbog toga što svoje prihode od investicija ne isplaćuje u cijelosti svojim imateljima udjela ili dioničarima godišnje najkasnije u roku od osam mjeseci od isteka poslovne godine, ne odobrava povrat nizozemskog poreza na dividende, koji je bio obustavljen od dividendi koje je primio od društava sa sjedištem u Nizozemskoj, čak i ako se u njegovoj državi sjedišta u skladu s ondje važećim zakonskim propisima njegovi prihodi od investicija, ako nisu bili isplaćeni, (a) smatraju isplaćenima i/ili (b) se prilikom oporezivanja imatelja udjela ili dioničara u državi sjedišta uključuju kao da je dobit bila isplaćena, dok se povrat poreza na dividende odobrava poreznom subjektu za zajednička ulaganja sa sjedištem u Nizozemskoj koji svoje prihode od investicija godišnje u cijelosti isplaćuje svojim nositeljima udjela ili dioničarima uz obustavljanje nizozemskog poreza na dividende?

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 27. ožujka 2017. uputio Hoge Raad der Nederlanden
(Nizozemska) – X protiv Staatssecretaris van Financiën**

(Predmet C-157/17)

(2017/C 168/35)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Hoge Raad der Nederlanden

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: X

Tuženik: Staatssecretaris van Financiën

Druge stranke: Nederlandse Orde van Belastingadviseurs, Loyens en Loeff NV

Prethodna pitanja

1. Protivi li se članku 56. UEZ-a (sada članak 63. UFEU-a) to da se investicijskom fondu sa sjedištem izvan Nizozemske, zbog toga što nije obvezan na obustavljanje nizozemskog poreza na dividende, ne odobri povrat nizozemskog poreza na dividende, koji je bio obustavljen od dividendi koje je primio od društava sa sjedištem u Nizozemskoj, dok se povrat poreza na dividende odobrava poreznom subjektu za zajednička ulaganja sa sjedištem u Nizozemskoj koji svoje prihode od investicija godišnje isplaćuje svojim nositeljima udjela ili dioničarima uz obustavljanje nizozemskog poreza na dividende?
2. Protivi li se članku 56. UEZ-a (sada članak 63. UFEU-a) to da se investicijskom fondu sa sjedištem izvan Nizozemske odbija povrat nizozemskog poreza na dividende, koji se, međutim, odobrava nizozemskom poreznom subjektu za zajednička ulaganja, kada se time tom fondu otežava privlačenje ulagača koji žive ili imaju sjedište u Nizozemskoj?

**Žalba koju je 5. travnja 2017. podnio ANKO A. E. Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias protiv
presude Općeg suda (četvrto vijeće) od 25. siječnja 2017. u predmetu T-768/14, ANKO protiv
Europske komisije**

(Predmet C-172/17 P)

(2017/C 168/36)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Žalitelj: ANKO A. E. Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias (zastupnik: Stauroula Paliou, *avvocato*)

Druge stranke u postupku: Europska komisija

Zahtjevi

Žalitelj od Suda Europske unije traži da:

- ukine presudu Općeg suda od 25. siječnja 2017. u predmetu T-768/14 i vrati predmet Općem sudu kako bi odlučio o meritumu spora;
- naloži Komisiji snošenje troškova.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelj ističe da presuda Općeg suda od 25. siječnja 2017. u predmetu T-768/14 sadržava pravne ocjene kojima se krše pravila prava Unije te ih ovom žalbom osporava.

Žalitelj smatra da pobijanu presudu treba ukinuti iz sljedećih razloga:

- i. **Prvo**, zbog iskrivljavanja činjenica u vezi s pouzdanošću sustava evidencije radnog vremena.
- ii. **Drugo, zbog pogreške koja se tiče prava**, u pogledu tužbe, u vezi s pravilima o predmetu i teretu dokazivanja.
- iii. **Treće, zbog pogreške koja se tiče prava**, u pogledu protuzahtjeva, u vezi s pravilima o podjeli tereta dokazivanja.
- iv. **Četvrto, zbog bitne povrede postupka**, i, osobito, nepostojanja obrazloženja u pogledu toga je li tražbina Komisije sigurna, određena i dospjela.

Žalba koju je 5. travnja 2017. podnio ANKO A. E. Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias protiv presude Općeg suda (četvrto vijeće) od 25. siječnja 2017. u predmetu T-771/14, ANKO protiv Europske komisije

(Predmet C-173/17 P)

(2017/C 168/37)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Žalitelj: ANKO A. E. Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias (zastupnik: Stauroula Paliou, *avvocato*)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Zahtjevi

- ukidanje presude Općeg suda od 25. siječnja 2017. u predmetu T-771/14 i vraćanje predmeta Općem sudu kako bi odlučio o meritumu spora;
- nalaganje Komisiji da snosi troškove.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelj ističe da presuda Općeg suda od 25. siječnja 2017. u predmetu T-771/14 sadržava pravne ocjene kojima se krše pravila prava Unije te ih ovom žalbom osporava.

Žalitelj smatra da pobijanu presudu treba ukinuti iz sljedećih razloga:

- i. **Prvo**, zbog iskrivljavanja činjenica u vezi s pouzdanošću sustava evidencije radnog vremena.
 - ii. **Drugo, zbog pogreške koja se tiče prava**, u pogledu tužbe, u vezi s pravilima o predmetu i teretu dokazivanja.
 - iii. **Treće, zbog pogreške koja se tiče prava**, u pogledu protuzahtjeva, u vezi s pravilima o podjeli tereta dokazivanja.
 - iv. **Četvrto, zbog bitne povrede postupka**, i, osobito, nepostojanja obrazloženja u pogledu toga je li tražbina Komisije sigurna, određena i dospjela.
-

Žalba koju je 11. travnja 2017. podnio International Management Group (IMG) protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 2. veljače 2017. u predmetu T-381/15, IMG protiv Komisije

(Predmet C-184/17 P)

(2017/C 168/38)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: International Management Group (zastupnik: L. Levi, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Zahtjevi

- Ukinuti presudu Općeg suda od 2. veljače 2017. u predmetu T-381/15;
- Slijedom navedenog, usvojiti žaliteljeve izmijenjene zahtjeve istaknute u prvostupanjskom postupku i prema tome;
 - poništiti odluku Komisije od 8. svibnja 2015. kojom je IMG-u odbila priznati status međunarodne organizacije u skladu s Financijskom uredbom,
 - naložiti tuženiku naknadu imovinske štete u visini od 28 milijuna eura i neimovinske štete u visini od 1 eura,
 - naložiti tuženiku snošenje svih troškova.
- Naložiti tuženiku snošenje svih troškova obaju postupaka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti žalbe žalitelj ističe pet žalbenih razloga, koji se temelje:

- prvi, na povredi Poslovnika Općeg suda, Praktičnih pravila za provedbu Poslovnika Općeg suda i prava obrane; povredi tuženikove obveze obrazlaganja; povredi obveze obrazlaganja koju je imao prvostupanjski sud, i iskrivljavanju elemenata spisa;
- drugi, na povredi Financijske uredbe iz 2012. i Delegirane financijske uredbe, očitoj pogrešci u ocjeni, povredi obveze obrazlaganja koju je imao prvostupanjski sud i iskrivljavanju elemenata spisa;
- treći, na povredi prava obrane; povredi obveze obrazlaganja koju je imao prvostupanjski sud i iskrivljavanju elemenata spisa;
- četvrti, na povredi načela proporcionalnosti; povredi obveze obrazlaganja koju je imao prvostupanjski sud i iskrivljavanju elemenata spisa;
- peti, na povredi načela pravne sigurnosti; povredi obveze obrazlaganja koju je imao prvostupanjski sud i povredi članka 61. Financijske uredbe iz 2012.

Nadalje, žalitelj osporava odluku Općeg suda kojom je odbijen njegov zahtjev za naknadu štete zbog nepostojanja povreda.

Konačno, žalitelj prigovara odluci Općeg suda da se mišljenje pravne službe Komisije proglasi nedopuštenim i ne uloži u spis.

OPĆI SUD

Tužba podnesena 31. ožujka 2017. – Printeos protiv Komisije

(Predmet T-201/17)

(2017/C 168/39)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Printeos, SA (Alcalá de Henares, Španjolska) (zastupnici: H. Brokelmann i P. Martínez-Lage Sobredo, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- na temelju članka 266. prvog stavka UFEU-a i, alternativno, članka 266. prvog stavka, članka 268. i članka 340. drugog stavka UFEU-a i članka 41. stavka 3. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, Komisiji naloži plaćanje:
 - (a) novčane naknade štete koja odgovara iznosu kompenzacijskih kamata na iznos od 4 729 000 eura po kamatnoj stopi Europske središnje banke za njezine operacije refinanciranja, uvećanoj za dva postotna poena, za razdoblje od 9. ožujka 2015. do 1. veljače 2017., što iznosi 184 592,95 eura, ili, ako nije dostupna, po kamatnoj stopi koju Opći sud smatra prikladnom i
 - (b) zateznih kamata na iznos kompenzacijskih kamata koje proizlaze iz prethodne točke, za razdoblje od 1. veljače 2017. do dana kada će Komisija doista platiti traženi iznos iz prethodne točke, u skladu s mogućom presudom kojom će biti usvojena ova tužba, po kamatnoj stopi Europske središnje banke za njezine operacije refinanciranja, uvećanoj za tri i po postotna poena, ili, ako nije dostupna, po kamatnoj stopi koju Opći sud smatra prikladnom.
- podredno, u skladu s člankom 263. UFEU-a poništi Komisijinu odluku od 26. siječnja 2017. kojom mu je vraćen isključivo iznos glavnice novčane kazne koju je neosnovano platio na temelju odluke „Omotnice”, bez ikakvih kamata.
- u svakom slučaju Komisiji naloži snošenje troškova ovog postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U ovom postupku tužitelj kao glavni zahtjev ističe zahtjev za naknadu štete radi isplate novčane naknade koja odgovara kamatama koje mu je Komisija trebala platiti prilikom vraćanja iznosa glavnice neosnovano plaćene novčane kazne na temelju Odluke Komisije C (2014) 9295 *final* od 10. prosinca 2014. u vezi s postupkom na temelju članka 101. Ugovora o funkcioniranju Europske unije i članka 53. Sporazuma o EGP-u (AT.39780 – Omotnice) (u daljnjem tekstu: odluka Omotnice), nakon što je potonja poništena presudom Općeg suda od 13. prosinca 2016., u predmetu T-95/15, Printeos S. A. i dr./Komisija (u daljnjem tekstu: presuda Printeos). Podredno, tužitelj zahtijeva poništenje Komisijine odluke od 26. siječnja 2017. kojom je odbijen njegov zahtjev za plaćanje tih kamata.

1. U prilog tužbi za naknadu štete, tužitelj navodi da se njegov zahtjev za novčanu naknadu temelji na članku 266. prvom stavku UFEU-a jer Komisija nije u cijelosti provela navedenu presudu Printeos, s obzirom na to da je odbila platiti mu pripadajuće kamate, ili, alternativno, na članku 266. prvom stavku UFEU-a, članku 268. i članku 340. drugom stavku UFEU-a i članku 41. stavku 3. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, zbog štete koja mu je prouzročena odlukom Omotnice i nepotpunom provedbom presude Printeos.

U tom pogledu tvrdi da za Komisijino protupravno postupanje nedostaje pravna osnova, zato što je Uredba Komisije (EZ, Euratom) br. 2342/2002 od 23. prosinca 2002. o utvrđivanju detaljnih pravila za provedbu Uredbe Vijeća (EZ, Euratom) br. 1605/2002 o Financijskoj uredbi koja se primjenjuje na opći proračun Europskih zajednica (SL 2002., L 357, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 3., str. 7.), na koju se Komisija pozvala u svojoj odluci od 26. siječnja 2017. već bila stavljena izvan snage, i zato što treba smatrati da je Delegirana uredba Komisije (EU) br. 1268/2012 od 29. listopada 2012. o pravilima za primjenu Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije (SL 2012., L 362, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 9., str. 183.) protivna člancima 266. i 340. UFEU-a te članku 41. stavku 3. i stavku 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima.

2. U prilog svojem podrednom tužbenom zahtjevu za poništenje tužitelj navodi da se Komisijina odluka od 26. siječnja 2017. temelji na pravnoj osnovi koja je već bila stavljena izvan snage, koja nije bila primjenjiva i koju u svakom slučaju treba smatrati nezakonitom, u pogledu čega je također istaknuo prigovor nezakonitosti.

Tužba podnesena 5. travnja 2017. – Senetic protiv EUIPO-a – HP Hewlett Packard Group (hp)

(Predmet T-207/17)

(2017/C 168/40)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Senetic S.A. (Katowice, Poljska) (zastupnik: M. Krekora, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: HP Hewlett Packard Group LLC (Houston, Teksas, Sjedinjene Američke Države)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: figurativni žig EU-a sa slovima „hp” – žig EU-a br. 8 579 021

Postupak pred EUIPO-om: postupak proglašavanja žiga ništavim

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 1. veljače 2017. u predmetu R 1001/2016-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži intervenijentu snošenje troškova postupka pred Sudom kao i pred EUIPO-om.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 52. stavka 1. točke (a) u vezi s člankom 7. Uredbe br. 207/2009;
- povreda članka 52. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 5. travnja 2017. – Senetic protiv EUIPO-a – HP Hewlett Packard Group (HP)

(Predmet T-208/17)

(2017/C 168/41)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Senetic S.A. (Katowice, Poljska) (zastupnik: M. Krekora, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Drua stranka pred žalbenim vijećem: HP Hewlett Packard Group LLC (Houston, Teksas, Sjedinjene Američke Države)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: figurativni žig EU-a sa slovima „HP” – žig EU-a br. 52 449

Postupak pred EUIPO-om: postupak proglašavanja žiga ništavim

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 1. veljače 2017. u predmetu R 1002/2016-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži intervenijentu snošenje troškova postupka pred Sudom kao i pred EUIPO-om.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 52. stavka 1. točke (a) u vezi s člankom 7. Uredbe br. 207/2009;
- povreda članka 52. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 4. travnja 2017. – ZGS protiv EUIPO-a (Schülerhilfe1)

(Predmet T-209/17)

(2017/C 168/42)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: ZGS Bildungs-GmbH (Gelsenkirchen, Njemačka) (zastupnik: T. Remmerbach, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: verbalni žig Europske unije „Schülerhilfe1” – prijava za registraciju br. 15 113 038

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 6. veljače 2017. u predmetu R 1789/2016-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje vlastitih troškova i onih društva ZGB Bildungs-GmbH.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 207/2009;

— povreda članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 5. travnja 2017. – Romantik Hotels & Restaurants protiv EUIPO-a – Hotel Preidlhof (ROMANTIK)

(Predmet T-213/17)

(2017/C 168/43)

Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački

Stranke

Tužitelj: Romantik Hotels & Restaurants AG (Frankfurt na Majni, Njemačka) (zastupnici: S. Hofmann i W. Göpfert, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Hotel Preidlhof GmbH (Naturns, Italija)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj

Predmetni sporni žig: verbalni žig Europske unije „ROMANTIK” – žig Europske unije br. 2 527 109

Postupak pred EUIPO-om: postupak proglašavanja žiga ništavim

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 3. veljače 2017. u predmetu R 1257/2016-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku u dijelu u kojem se njome potvrđuje proglašavanje žiga Europske unije 2 527 109 „ROMANTIK” (verbalni žig) ništavim i;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 7. stavka 1. točke (b) u vezi s člankom 52. stavkom 1. točkom (a) Uredbe br. 207/2009;
- povreda članka 7. stavka 3. u vezi s člankom 52. stavkom 2. Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 7. travnja 2017. – Pear Technologies protiv EUIPO-a – Apple (PEAR)

(Predmet T-215/17)

(2017/C 168/44)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Pear Technologies Ltd (Makao, Kina) (zastupnici: J. Coldham, Solicitor i E. Himsworth, QC)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Apple Inc. (Cupertino, Kalifornija, Sjedinjene Američke Države)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave: tužitelj

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije s verbalnim elementom „PEAR” – prijava za registraciju br. 13 115 076

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 18. siječnja 2017. u predmetu R 860/2016-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku; i/ili
- vrati predmet žalbenom vijeću na ponovno odlučivanje;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova postupka, uključujući troškove nastale tužitelju pred žalbenim vijećem;
- naloži drugoj stranci u postupku pred žalbenim vijećem, ako intervenira, snošenje troškova postupka, uključujući troškove nastale tužitelju pred žalbenim vijećem.

Tužbeni razlog

- povreda članka 8. stavka 5. Uredbe br. 207/2009.
-

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije Europske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR